

paa mange Forhold i Landet. Jeg søler mig derfor foranlediget til at at udtale et Par Bemærkninger om disse Paragrapher, naaget de, saaledes som Sagen nu foreligger, ikke ville kunne føre til nogen bestemt Forandring i det foreliggende Forslag, idet jeg nemlig, naaget flere af de foreslaaede Bestemmelser forekomme mig i mange Henseender særdeles betænkkelige, dog har troet, at den Betragtning turde være den overveiende, at Sagen nu føres til Ende, og at det derfor ikke vilde være rigtigt at sætte de Betænkligheder, som kunde være i Veien for at vedtage Forslaget i den nærværende Form, over Usikkerheden af at faae Loven gennemført, men, da de Momenter, som efter min Anskuelse ere de vigtigste i denne Sag, ved dens Behandling paa et andet Sted tilbiger ikke ere fremhævede, saa skal jeg tillade mig, med ganske faa Bemærkninger at gjøre opmærksom paa nogle af de Betænkligheder, som virkelig ligge i disse Paragrapher. Det er saaledes bestemt, at den eensformige Brevposttært for Fremtiden skulde være som almindelig Regel 6 sk for et Brev, og at den kun vilde blive 4 sk , naar man kjøbte Brevstempler paa eengang for 4 Rbd.; man skulde altsaa troe, at Pluraliteten vilde benytte sig af denne Lettelse, og at altsaa den almindelige Porto vilde blive 4 sk ; men det vil efter den Erfaring, som er gjort andetsteds, langtfra blive Tilfældet; man har i Motiverne antaget, at omtrent 50 pCt. af de forsendte Breve vilde benytte sig af denne Lettelse, og at de øvrige 50 pCt. vilde komme til at betale 6 sk for hvert enkelt Brev. Naar man nu sammenligner de Portoer, som saaledes vilde blive betalte, med hvad der tidligere er erlagt, saa vil man finde, at af samtlige de tidligere forsendte Breve er i det Hele taget omtrent 50 pCt. forsendte for en Porto, som er 6 sk eller derunder, og disse 6 sk , som ere nævnte som Porto, indbefatte da saavel den egentlige Porto, som erlægges ved Brevets Afsendelse af Forsenderen, som Bærespengene, der betales af Modtageren. Det er vigtigt at lægge Mærke til, at de 6 sk ere sammensatte af disse to Størrelser, idet dette aabenbart udøver en Indflydelse paa den Correspondence, om hvilken der væsentligt er Spørgsmaal her, nemlig den, der føres mellem

de mindre Bemidlede, som i Særdeleshed ere de, man ønsker for Fremtiden at drage ind under Postvæsenet; thi for dem er det aabenbart af en meget stor Forskiel, om de kun selv skulle betale $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af Portoen og overlade til Modtageren at betale Resten, eller om de skulle udrede den hele Betaling, som skal erlægges for Brevet, for dets Tilbringelse til selve Modtageren. Det gjør en ikke ringe Forskiel, om en Mand, for at forsende et Brev, kun betaler 4 sk . og Modtageren 2 sk ., eller om han selv skal betale 6 sk ., naar der handles om saadanne Personer, om hvilke her væsentligt er Spørgsmaal. Da, som sagt, over 50 pCt. af de tidligere forsendte Breve ere gaaede for en Porto af 6 sk eller derunder, og det for Fremtiden kan antages, at kun omtrent 50 pCt. af samtlige Breve vilde blive frankerede med Primærker for 4 sk ., saa vil Følgen deraf blive, at den Portonedsettelse, hvorom her er Tale, vil blive til en Portoforholdelse for 36 pCt. af samtlige de Breve, som tidligere ere forsendte i Danmark. Det bliver dog virkelig under saadanne Omstændigheder et stort Spørgsmaal, om man ved Gjennemførelsen af Reformer af den Art vil opnaae det Formaal, man tilsigter, nemlig væsentligen at lette den hele Correspondence, og ved en forøget Brevforsendelse at søge at opnaae en Dækning af den Formindskelse af Statsindtægter, som viser sig ved en directe Beregning over de fremtidige Indtægter ifølge det Antal Breve, som hidtil har været forsendt. Den Feil, som efter min Anskuelse ligger i Forslaget i den Henseende, er den, at man ikke har havt Mod, om jeg saa maa sige, til at gjennemføre Reformer i sin hele Udstrækning. Med Indførelsen af den eensartede Brevporto, saaledes som den først er indført i England, hvorfra den er gaaet over til flere andre Lande, er man gaaet ud fra at sætte samtlige Brevportoer for samtlige Forsendelser til det laveste Beløb, som det tidligere havde været, saa at den største Deel af Forsenderne fik en Lettelse, og ingen en Forhøielse. Her derimod er man gaaet en Middelvei, man har givet en Forhøielse for en Trediedeel af Forsendelserne, og kun en Lettelse for de øvrige, og det er derfor et stort Spørgsmaal, om det, naar man ikke tør gaae videre i denne Henseende, ikke